

ZPRAVODAJ

Okresního výboru KSČM Vyškov

Pro potřeby základních organizací KSČM okresu Vyškov

Květen, červen / 2017

Vážené čtenářky, milí čtenáři,

ačkoli nám počásí zejména ve druhé polovině dubna připomínalo spíše tuhou zimu, vstupujeme do času rozkvětu, symbolizovaný měsícem květnem. Nese s sebou nejen změny v přírodě, ale tento měsíc má v sobě též obrovský historický náboj. 1. máj – Svátek práce – má i dnes své obrovské opodstatnění, neboť nová doba přináší nové výzvy. Práce je dodnes jedním z pilířů našeho života, prostřednictvím kterého se realizujeme a který by nám měl přinášet naplnění. Žel ani ve 21. století není práce zárukou důstojného žití. A tak zatímco čeští zaměstnanci se mají podle sdělovacích prostředků těšit z téměř 30 tisíc Kč měsíčně (i když 2/3 z nich si o této částce může nechat jen zdát), v Německu by tato částka nestačila ani na minimální mzdu (cca 40 tis. Kč). Když zaměstnanci volají po zvýšení platů o několik procent, je jim obvykle odpovězeno z vedení podniků, že na to nejsou prostředky. A pak tyto firmy, které jsou na tom tak špatně, že nemohou přidat těm, díky kterým vydělávají, do zahraničí každý rok pošlou 300 mld. Kč. Divné počty. Stejně tak by se nemělo zapomínat ani na druhý květnový svátek. Pro mě nese poselství míru, který je v dnešním světě opět tolik aktuální. Zvláště, když někteří si z mezinárodního práva dělají trhací kalendář, takže jsou znovu otevřené hrozby jaderné války a teroristické útoky vlivem destabilizace severní Afriky jsou už bohužel téměř na denním pořádku. Přijďte si proto připomenout spolu s námi hodnoty jako je láska, práce, lidská důstojnost, bezpečnost a mír. Myslím, že jsou to hodnoty, které potřebujeme dnes stejně jako před desítkami či stovkami let. Svátek práce doplněný o bohatý kulturní program bude probíhat ve vyškovských Smetanových sadech (Bombastic club) 1. května od 10 hodin. Výročí osvobození naší vlasti oslavíme tradičně u zaniklé hájenky Zlatý jelen ve Ždánickém lese (odjezdy autobusů uvnitř Zpravodaje).



Filip Zachariaš, předseda OV KSČM Vyškov

PŘÍŽIVNICTVÍ VLÁDĚ NEVADÍ. NÁVRHY ZÁKONŮ KSČM ANO!

Návrh KSČM na zavedení trestného činu příživnictví, žel, vláda smetla ze stolu bez mrknutí oka. Vždy jsem si myslel, že platí lidová moudrost: Bez práce nejsou koláče! To však už pro naši vládu zřejmě neplatí. Nechceš pracovat? Musí tě živit někdo z rodiny, který se práce nebojí, bývalý manžel nebo manželka, již se mstíš za to, že jste se rozešli, radši než do práce chodíš pro dávky? Nevadí! Vláda má pro tebe pochopení. A neboj, bez peněz nezůstaneš...

Nezlobte se na mě, ale tohle je nejen pro mne neslýchané. Položme si otázku, jak k tomu přijdou ti, kteří každý den vstávají do zaměstnání, kde poctivě vydělávají peníze a snaží se ušetřit každou korunu, aby například mohli vychovávat děti, či si pořídit něco do domácnosti? Těm by měla vláda, pane premiére, vysvětlit, proč nesouhlasíte s tím, aby ti, kteří se záměrně vyhýbají práci, ač jim je opakovaně nabízena, a žijí na úkor jiných, byli jakkoliv beztrestní. Zkuste to a uvidíte, co vám na to řekne většina voličů.

Jelikož je před volbami, mohlo by jít ze strany vládní koalice o gesto, na základě kterého chtějí na svoji stranu získat ty voliče, kteří »parazitují« na pracovních úradech a žijí z cizích, tedy i našich peněz. V takovém případě však vyzývám všechny poctivě pracující: Braňme se! Nebo snad někdo souhlasí s

tím, aby za peníze jiných, proti jejich vůli, bez jejich souhlasu někdo trávil »celoživotní dovolenou«?

Věřte mi, že KSČM svůj boj nevzdává a bude i nadále prosazovat včlenění příživnictví do trestního zákoníku. Snad si to voliči uvědomí, až půjdou k volbám. Hlasy většiny poctivě pracujících rozhodnou.

Vojtěch Filip

DALŠÍ ZRADA ČSSD

O tom, jak ČSSD soustavně plive svým voličům do očí, bylo již napsáno tolik, že by to vydalo na malý sborník.

Sociální demokracie pošlapala svůj volební program již tolikrát, že bych tomuto politickému subjektu doporučil, aby žádný před volbami raději ani nepředstavovala. Pokud si ovšem sociální demokraté i přesto nevezmou mou radu k srdci, chtěl bych poprosit občany, aby byli maximálně ostražití a pod třeba i líbivými hesly si raději nepředstavovali vůbec nic (nebo pravý opak).

Po principiálních přemetech ve srovnání s volebním programem v otázce tzv. církevních restitucí, majetkových přiznání, daňového systému a dalších, jsem byl překvapen, že se dá najít vůbec ještě něco, v čem by mohli představitelé ČSSD svůj volební program opět porušit. A přece. Stalo se tak při interpelaci na ministra vnitra

Milana Chovance o stavu smlouvy mezi Českou poštou a ČSOB ve věci dalšího pronájmu Poštovní spořitelny tomuto bankovnímu ústavu. Dovolím si celou věc přiblížit.

Poštovní spořitelna je provozována na pobočkách České pošty (tedy státního podniku), avšak na základě smlouvy je provozována ČSOB, která sice byla založena Čechoslováky, ale již dlouhou dobu má jiného – zahraničního – vlastníka, a to belgickou skupinu KBC. Pro ČSOB a její zahraniční vlastníky je toto spojení velmi výhodné, neboť díky Poštovní spořitelně získala více než dva miliony klientů (ve srovnání s necelým milionem, kteří jsou kmenovými klienty ČSOB). Jen pro informaci – Česká pošta inkasovala dosud za Poštovní spořitelnu od ČSOB cca 1,5 mld. ročně, ale výdělek ČSOB z tohoto podnikání činil asi 5 mld. ročně. Slušný výdělek. Stále zaznamenáváme stížnosti zaměstnanců státního podniku Česká pošta, kteří zápolí s nelehkou prací a hlavně s nízkými odměnami za ni. Nehledě na to, že jejich pracovní náplň je stále »doplňována« dalšími a dalšími produkty. Vrchol nedávné doby byl, když na přepážky pošt dorazily tabákové výrobky. Na druhé straně zase slycháváme, že podnikání České pošty musí být maximálně racionalizované, neboť zisky se zužují a nebýt úhrady nákladů za univerzální službu od státu, bylo by hospodaření tohoto státního podniku ztrátové. V rámci své nedávné

interpelace jsem tedy navrhl ministrovi Chovancovi, který je zároveň prvním místopředsedou ČSSD, recept, jak zásadním a systémovým opatřením zlepšit hospodaření České pošty a ještě splnit jednu z předvolebních proklamací ČSSD o zřízení státní komerční banky (»My bychom rádi skrze tuto banku poskytovali samozřejmě i nadále programy státní podpory podnikání. Domníváme se, že by existence takové jedné silné státní banky, samozřejmě fungující za naprosto standardních podmínek na trhu, znamenala i určitou konkurenci pro privátní bankovníctví.« Bohuslav Sobotka pro Právo 7. 9. 2013.) Odpověď ministra a prvního místopředsedy strany, která před volbami hlásala vznik plnohodnotné státní komerční banky, mě velmi nemile překvapila. Píše v ní, že vznik takového subjektu by znamenal značné náklady (sice nevím jaké) nebo že by byl celý projekt legislativně zdoluhavý. Inu, kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. A tak bez výběrového řízení opět bude provozovat Českou poštu ČSOB. Svou interpelaci jsem zakončil tím, že ministr vnitra Chovanec hájí zájmy bohaté zahraniční společnosti před zájmy České republiky a jejích občanů. Po odpovědi, která se mi z ministerstva dostala, jsem se v tomto jen utvrdil.

Ivo Pojezný

»ŽEBRAČENKY« PRO DĚTI Z NEMAJETNÝCH RODIN

Ministerstvo práce a sociálních věcí schválilo 35 milionů korun na školní stravování pro děti z rodin, které trpí nouzí a nemohou svým potomkům platit obědy samy. Navázalo tak na ministerstvo školství, které ještě na konci loňského roku pro tyto účely uvolnilo 30 milionů korun. Systém rozdělení těchto prostředků je v případě ministerstva školství přes vybrané neziskové organizace a u ministerstva práce a sociálních věcí jsou žadateli přímo kraje. Sice nechápu, proč ministerstvo školství zvolilo cestu přes neziskové organizace, nicméně pokud to pomůže dobré věci a peníze poputují skutečně na obědy dětem v základních a mateřských školách, tak s tím nemám větší problém, i když jsem přesvědčena, že cesta přímo přes kraje je lepší. Naprosto souhlasím s tím, že je pro děti velmi důležitá strava. Nejde totiž »jen« o jídlo, ale též o socializaci žáků, protože mnozí se už nemusí koukat na své spolužáky, jejichž rodiče mohli zaplatit dětem ve školní jídelně oběd. V loňském roce využilo hrazených obědů pro své děti několik tisíc rodičů a předpokládá se, že tento počet v letošním roce ještě vzroste. Děti tak nemusely do hodin odpoledního vyučování chodit hladové, což s sebou nese podle odborníků například i horší koncentrovanost. Mnohým se také díky jistotě teplého jídla zlepšila docházka.

Samozřejmě jsem všemi deseti pro to, aby děti nehladověly, ale překvapuje mne, že v době, kdy se vláda chlubí vynikajícími hospodářskými výsledky, nízkou nezaměstnaností a rostoucí minimální a průměrnou mzdou, je v naší společnosti tolik rodičů, kteří jsou nuceni postupně žádat o příspěvky pro své děti. Jedno staré okřídlené přísloví říká – dej člověku rybu, nasytíš ho na jeden den, nauč jej ryby chytat, nasytíš ho na celý život. V tomto případě se jasně ukazuje, za jak nízké mzdy někteří občané pracují, neboť o příspěvky na obědy pro své děti mohou požádat ti, kteří pobírají dávky v hmotné nouzi – tedy ti, kteří pracují, ale výše jejich mzdy nedosahuje ani takové výše, aby mohla pokrýt základní lidské potřeby. Je normální, aby ve vyspělém státě pracující občané museli využívat žebračky pro své děti?

Kateřina Konečná

JAK V ZO PŘED VOLBAMI

Vycházíme ze skutečnosti, že počet členů strany sám o sobě nestačí, aby se náš program prosadil, takže musíme osobním přesvědčováním známých a sympatizantů získávat pro naše kandidáty širší podporu. Je to o to důležitější, že většina veřejných sdělovacích prostředků nejen že naši stranu nepodpoří, ale dokonce často zkresluje skutečné chování jejich

zastupitelů. Jeden z mnoha příkladů. KSČM již před časem předložila návrh zákona o daňové progresi. Vláda a parlamentní většina nepřipustily, aby se tento zákon projednal. Naproti tomu vstupují koaliční vládní strany do volební kampaně – s návrhem úpravy daní, ČSSD dokonce velmi blízkým tomu našemu, které nepodpořila. Přitom daňová progresse je prakticky ve všech úspěšných kapitalistických zemích využívána. Neznamená vlastně nic jiného, než že ti občané a firmy, které jsem závislé na přípravě odborníků, na garanci klidného chodu ekonomiky a bezpečnosti při podnikání odvádějí na tyto i další věci procentuálně víc než pracující s malými či středními příjmy. Také více služeb státu využívají a jsou na nich takové firmy závislé.

Pochopitelně k tomu, abychom mohli program strany – nejen volební – prosazovat a objasňovat, musíme se s ním seznámit.

Základním zdrojem pro tuto kampaň budou materiály, které vydá strana ve třech variantách. Jedna, nejstručnější, bude k dispozici všem rodinám (letáčky). Druhá bude stručně jednotlivé body programu objasňovat a třetí, ta by měla být pro naše členy hlavním zdrojem vědomostí o volebním programu, bude rozsáhlejší.

Druhým zásadním pramenem pro objasňování úmyslů a programu naší strany jsou samozřejmě stanovky strany. Ty má každý komunista (dostali jsme je

s legitimacemi).

Připomeňme si základní teze:

Stanovy KSČM o programu strany hovoří takto: Programovým cílem KSČM je socialismus, demokratická společnost rovnoprávných občanů, společnost hospodářsky a politicky pluralitní, postavená na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivá, pečující o zachování a zlepšování životního prostředí, zabezpečující lidem důstojnou životní úroveň a prosazující bezpečnost a mír. Program KSČM vychází z marxistické teorie otevřené dialogu s mezinárodním komunistickým a levicovým hnutím, novým myšlenkám a poznatkům.

Třetím významným pramenem jsou představy o socialismu pro XXI.

Století. Tento materiál jako kdyby upadal v zapomenutí. Je však třeba si uvědomit několik zvláštností, které obsahuje proti předchozí etapě.

Předpokládá mimo jiné uplatnění pluralitní demokracie, plurality vlastnictví výrobních prostředků (neplést s majetkem) a nové formy podílu pracujících na veřejném vlastnictví.

To a další představy je reakcí na vývoj a změny, k nimž došlo nejen od dob Marxe, Engelse a Lenina, ale především v poválečném období. Jeden příklad. V naprosté většině zemí byla nastolena jistá forma demokracie, což na jedné straně dává možnost lidu vyjádřit se

k způsobu uplatňování vlády, na druhé straně předpokládá opozici k vládnoucí skupině. Dříve nebylo možné nedemokratické a monarchistické vlády tímto způsobem ohrozit a život pracující většiny byl velmi těžký. Proto byla forma ozbrojené revoluce považována za jediné možnou. Je jasné, že ve formě, jak je demokracie uplatňována i u nás, mají vždy výraznou výhodu strany zastupující bohaté, zvláště když mají v rukou média. Současné tříštění voličů do mnoha stran s nekomplexním programem významně znesnadňuje komunistům výrazněji se prosadit. Na druhé straně by však jakýkoli pokus o ozbrojené povstání byl nesmyslným, pokud by za nim nestála většina obyvatel, jak tomu bylo po roce 1917. Proto tehdy VŠR nejen zvítězila, ale dokázala přemoci ozbrojený a zahraničím významně - i vojenskou intervencí - podporovaný odpor bělogvardějských vojsk. Naděje socialismu je v zasvěcené kritice kapitalistického vykořisťovatelského systému a získání významné části veřejnosti pro změnu. Tak tedy, jak v nastávající volební kampani:

1. Každý náš člen by se měl seznámit pokud neodebírá Haló noviny, alespoň s uvedenými materiály. Můžeme rovněž využívat informace, které máme k dispozici v Zpravodaji OV a na internetu. Ten máme možnost všichni

nejen pročíst, ale dál jej využívat v diskusích se sympatizanty.

2. Je zbytečné ztrácet síly se zásadními odpůrci socialismu, avšak vystoupí-li v diskusi s pravicovými a protisocialistickými názory, nebát se proti nim argumentovat.

3. Vznikne-li nějaká nejasnost, potřeba upřesnění volebního programu, obraťme se na členy výboru ZO KSČM případně OV.

4. Narazíme-li při svých diskusích s občany na problém, na něj bychom měli i po volbách reagovat, informovat o tom členy našeho výboru.

5. I když vývěsní skřínky nesehrávají v současné době významnou úlohu jako před desítkami let, přece jen bychom měli sledovat informace, které obsahují. Je to jedna z cest rychlého předání informace nejen našim členům, ale i veřejnosti.

6. Před volbami si promluvíme s každým známým, který má k potřebám společnosti podobný přístup, jako komunisté, abychom jej získali k volební podpoře naší kandidátky.

7. Rovněž lze doporučit, abychom při cestě k volbám přibrali své přátele, sympatizanty, což může podpořit jejich rozhodnutí k volbám vůbec jít.

<http://vyskov.pohled-zleva.cz/clanek/jak-v-zo-pred-volbami/>

POZITIVNÍ DISKRIMINACE

Kladné či zvýhodňující omezování. Nejen v souvislosti s imigranty je často využíván termín *pozitivní diskriminace*. Kdybychom napsali česky správně, co tento termín znamená, nebylo by to *politicky korektní*. Jenže jak je to ve skutečnosti?

Nejedná se o diskriminaci, tedy jistý druh nespravedlivého omezování (práv, nároků...), ale v případě tzv. pozitivní diskriminace o problematické zvýhodňování proti ostatní části společnosti.

Jak by asi pracující občan reagoval, kdyby mu vláda a další papaláši z tak zvané elity vysvětlovali, že on nemůže dostat přidáno za odvedenou práci, protože vládnoucí panstvo musí zvýhodňovat ty, kteří z různých důvodů nepracují!

Přesněji. Většina z nás chápe, že jsou lidé zdravotně či jinak postižení a je třeba jim pomáhat z celospolečenského bohatství. Sociální, lidské cítění měly vždy spíše chudší vrstvy než panstvo bohatců. Vzpomínám na sbírku v době velké povodně v závěru 90. let. Naši členové, mnozí již v důchodu, přispívali často tisícikorunou. A co tehdejší milionář a pan prezident? Nějak se o tom noviny nezmiňovaly. Třeba byl právě v cizině a nějak nepostřehl, co se dělo doma.

Jsou také lidé, což ovšem už většině nemůže vonět, kteří práci nehledají, dokonce odmítají, ale očekávají, že je

stát, tedy ti pracující, bude živit „na úrovni“. Však si takoví tu a tam něco načerno přivydělají či opatrně příkladou, a mají se. Zde by se mohlo jednou stát, že pracující prásknou pěstí do stolu (případně panstvu do zubů), že na lenochy pracovat nechťejí. Proto politicky korektní pozitivní diskriminace. Tolik to nedráždí.

<http://vyskov.pohled-zleva.cz/clanek/pozitivni-diskriminace/>

CO TÍM CHTĚL BÁSNÍK ŘÍCT

Je jednou jasné, že nevzdělaný lid, tedy ta část občanů, která nechápe naši kosmopolitní elitu, nezbytně potřebuje vysvětlovat nejen záměry básníků a jejich metafory, ale zejména zkreslující prohlášení různých fuj-politiků.

Uveďme si nějaký příklad. Ostatně pan Orwel to již ve čtyřicátých letech minulého století dobře popsal.

Ministerstvo pravdy vyhlásilo tezi:

„Pravda je lež. Válka je emír.“

Tak na příklad řekne Putin, že Rusko nemá v úmyslu zaútočit na kterýkoli stát Evropské unie.

Ministerstvo pravdy při ministerstvu vnitra vysvětluje: Putin je diktátor, který ohrožuje agresí své sousedy. A protože se NATO pracně podařilo za poslední čtvrtinu století dosáhnout v dalších místech hranice Ruské federace, ohrožuje Putin svou agresí i Českou republiku.

Námítka, že RF a ČR nemají společné hranice prohlásíme za irelevantní.

Prostě na zbrojení přidat musíme.

Jiný příklad. Prezident prozradí, co v češtině znamená hrdý název jedné protiputinovské ruské skupiny Pussy riot.

Ani nemusíme čekat na vyjádření ministerstva pravdy a již se ze všech stran ozve káravý hlas: „Lumpe hulvátská, to se dělá, mluvit tak sprostě? Jsi lump a shit.“

Občan se zamyslí. Tak kdo je vlastně sprostý? Ti, co si takový název v mezinárodně využívaném jazyce zvolili, nebo ten lump na Hradě?

A do třetice. Národ rozdělující prezident se nechá o imigrantech slyšet: „Nezvali jsme vás, takže když k nám chcete přijít, musíte respektovat naše zákony a podmínky života.“

Pravdumilující elita pohotově ihned zvýší hlas: „Jste xenofóbové, nedemokratičtí hulváti. Odmítáte pomoc potřebným.“

A ještě jednou. Komunisté předloží návrh zákona o vyvážené daňové progresi. Návrh se ani nedostane do parlamentu, vládní většina (říct koalice je nepřesné; přesnější by bylo napsat vládní rozhádanci) to nedovolí.

Zdůvodnit nepřipuštění do parlamentu je snadné. Návrh je nereálný. Načež před blížícími se volbami se strany zmíněné nepřátelské koalice předhánějí, kdo předloží výhodnější řešení (samozřejmě výhodnější pro ty vrstvy,

kteřé volebními sliby láká).

<http://vyskov.pohled-zleva.cz/clanek/co-tim-chtel-basnik-riect/>

PROČ DAŇOVÁ PROGRESE?

Pravice má v oblasti daňové politiky dvě základní zásady. Tou první jsou nízké a ještě nižší daně. Tou druhou je chránit před zdaněním především bohaté a podnikatelské vrstvy. Místo zdanění příjmů, zisků, dividend a podobně, zvýšit daně z přidané hodnoty. Však je také Kalouskovy vlády zvedly dostatečně. Důsledkem podobného přístupu je ovšem chudnutí chudých a bohatnutí bohatých a také chudý stát, který nemá dost prostředků na...

A zde je kámen úrazu. Stát musí mít dostatek prostředků (vidíme to v požadavcích NATO) na ozbrojené síly, na zbrojení. Stát musí nést hlavní tíhu zajištění výchovy dětí ve školských zařízeních. Stát má rozhodující zodpovědnost v budování a údržby infrastruktury. Stát musí doplnit v sociální oblasti nedostatky, které vyplývají z nenažranosti kapitalistů. Raději, než by velcí zaměstnavatelé přiměřeně zaplatili domácím zaměstnancům, najmou levné zahraniční dělníky. Ti jsou poslušní, protože by jinak nejen přišli o práci, ale museli by se vrátit tam, odkud za práci přišli. Naproti tomu stát se pak musí starat o sociálně potřebné občany. Kde

na to má vzít, když všechny podniky, které vynášejí jsou v soukromých rukou (s nízkými daněmi)? Kde jsou Havlova ujištění, že nikdy nebude nezaměstnanost (nemluvě o bezdomovectví), že stát se bude přednostně starat o potřebné, tedy děti, nemocné, staré?

Stát musí také organizovat a hlavně platit státní aparát a bezpečnostní sbory, soud, věznice, protože moderní společnost se bez nich neobejde.

Na druhou stranu soukromý kapitál ochotně od státu převezme třeba zdravotní péči a vysoké školství – podobně jako je to většinově v USA. To ovšem neznamená, že kapitál bude hradit péči o zdraví a vysokoškolské vzdělání. Naopak. Kapitál je bude poskytovat za vysoké peníze, které mu přinesou další zisky. A zdraví či vzdělání? Máš-li na to, dobře. Nemáš-li, půjč si. Nejde-li ani to, máš smůlu. Přitom je jasné, že právě kapitalistický podnikatel potřebuje kvalifikované, zdravé a výkonné pracovníky. Právě on je rovněž nejvíce závislý na tom, že státní aparát a jeho složky garantují soukromému sektoru klid na pracovním trhu a vysoké zisky v oblasti vojenského průmyslu, ale nejen toho.

Ve všech úspěšných kapitalistických státech je uplatňována progresivní daň. Někde dokonce i s výraznou progresí. Jen ti naši elitáři se tváří, jako kdyby stát peníze mohl vymáčknout z řadových občanů, ačkoli právě ti u nás

mají ve srovnání se zmíněnými bohatými kapitalistickými státy dost hluboko do kapsy.

Čili shrnuto: požadavek na procentuálně vyšší (podle dosaženého příjmového pásma) zdanění bohatých, vyplývá hlavně z následujících skutečností:

- * podstatně vyššího podílu bohatých na státem poskytovaných službách (viz výše);

- * ze skutečnosti, že bohaté vrstvy společnosti své bohatství získávají díky práci ostatních, chudších občanů, na jejichž bedrech leží většina povinností i rizik života. Pro upřesnění. Právě chudší vrstvy zajišťují většinu reprodukce populace a mají výraznější podíl na výchově mladé generace;

- * nižší příjmové skupiny výrazněji zdanit ani nelze, protože by to vážně ohrožovalo kvalitu jejich života. Jako malý příklad – ztráta partnera v rodině u bohatých nemůže ohrozit přežití zbytku rodiny, což u chudších vrstev je naopak jedním z životních nebezpečí; Takže v souhrnu. Pro správný chod státu je třeba, aby na něj nejvíce přispívali ti, kteří mají nejvyšší příjmy a také nejvíce využívají služba státu (mimo sociální dávky). Naopak naše kapitalisticky trhnutá, pardon, tržní demokracie nejvíce vysává chudé, zatímco bohatí klidně dál bohatnou a často místo toho, aby investovali doma do rozvoje, investují do svého blahobytu včetně vkladů v zahraničí.

Josef Skála to shrnul větou: „Kapitál státy tuneluje, dělá si z nich ochranu.“

<http://vyskov.pohled-zleva.cz/clanek/proc-danova-progrese/>

(red)

AMERICKÝ VOJÁK JEREMY MORLOCK SE PŘIZNAL, ŽE PATŘÍ K “TÝMU VRAHŮ”, KTERÍ STŘÍLELI CIVILNÍ AFGHÁNSKÉ OBYVATELE ZE SPORTOVNÍHO ZÁJMU. UVÁDÍ TO THE GUARDIAN

„Plán spočíval v zabíjení lidí, pane“, řekl Morlock v odpovědi na otázku soudce vojenského tribunálu. Obžalovaný vysvětlil, že trestné činy byly páchány v období od ledna do května a byly plánovány a režírovány jeho velitelem, rotným Calvinem Gibbsem. Navrhoval různé složité scénáře: jako cíle vybírali civilní objekty, kde se nacházejí civilní obyvatelé. Po jejich zabití bylo nutné maskovat zločin jako zneškodnění teroristů. Morlock se přiznal k vraždě tří lidí; hrozí mu 24 let odnětí svobody s právem podmíněčného propuštění po sedmi letech, protože uzavřel smlouvu s vyšetřovatelem.

Celkem jsou v této věci vyšetřovány čtyři osoby. The Guardian uvádí, že někteří vojáci si zřejmě brali jako suvenýry uřezané části těl svých obětí a také se fotografovali na pozadí těl zabitých lidí. Snímky byly uveřejněny v řadě západních médií. V prohlášení, daném v souvislosti s tímto případem,

se americká armáda omluvila rodinám zavražděných.

TZV. EVROPSKÉ HODNOTY NEPLYNOU Z KŘESŤANSTVÍ

V souvislosti s imigrantskou problematikou se někteří odvolávají na rozpory mezi islámskými zásadami migrantů a údajně křesťanskou kulturou Evropy.

Tady je třeba věc uvést na pravou míru. To, co je dnes vydáváno za evropské hodnoty, nevyplývá z křesťanské tradice větší části Evropy, ale z boje s přežitky – včetně těch křesťanských -, probíhajícího od doby osvícenství. Tak hned údajná demokracie. Přiznejme si, že v křesťanství toho demokratického – tedy tady na Zemi – je pramálo. Naopak. Zvláště katolická církev je ostře a přísně organizována na principu nadvlády vyšších stupňů nad nižšími, a to bez nějaké demokratické kontroly. Staletí byla církevní organizace i její učení oporou monarchií.

Také údajná mírumilovnost. Jednak Evropa nebyla, není a ještě dlouho nebude mírumilovnou, jednak jejím výbojům proti jiným kulturám bylo praporečnickem vždy právě křesťanství, jeho zavádění do „nekulturních“ oblastí „všemožných divochů“. Třeba v době křížových výprav na Blízký východ, v době kolonizace Ameriky či starých

afričských kultur. Zanášení křesťanství a humanismu s pomocí dělových člunů a vnuceného prodeje drog třeba v Číně 19. století o mírumilovnosti či humanitě nespovídá. A to se odehrávalo zpravidla pod vlajkou a krytím šíření pravé víry. Naopak lze říct, že tak, jak klesal neomezený vliv zejména katolické církve, tak se uvolňoval společenský život uvnitř národů i mezi nimi. Snad také k dnešnímu stavu ve vztazích mužů a žen. Nejen korán, ale i bible přisuzuje ženě místo u plotny a kolébky, jako podřízené a obětavé partnerky mužů. Ostatně Nový zákon ženě přikazuje poslušnost mužů. Jen se začtíme do evropských klasiků, chceme-li se podívat zasvěceně na další problém. Ještě v 19. století (a mnoho let poté) byla homosexualita trestná. V USA dokonce ještě v roce 2002! Před stoletím nemanželské dítě bylo méněcenné a jeho matka celou společností – přes její katolickou či evangelickou lásku – ostrakizována. Mohla by se někdy v 19. a počátkem 20. století objevit na koupališti žena v bikinkách? Někdy a sebevrahy odmítali pohřbívat na běžném hřbitově. A třeba taková ochrana menšin? Nejen těch národnostních a náboženských se mohla projevit teprve tehdy, až se většina evropských zemí začala řídit sekulárním zákonodárstvím. Takovým, které dává svobodu vyznání stejně jako svobodu ateismu. Takovou svobodu jednotlivce (a také celých států)

omezují jen tehdy, pokud by narušovala svobodu jiným, jednotlivcům i zemím. Nezakazuje, jako dříve církev, jinou víru a jiné názory, než ty posvěcené. Připomínám tvrdé potlačení pohusitské náboženské tolerance ihned po Bílé hoře, tedy po nástupu rekatolizace. V souhrnu tedy musíme přiznat, že dávné antické mýty stejně jako ty starověké a středověké křesťanské sice tvoří – vedle jiného – základ dnešní evropské kultury, ale teprve zbavení se jejich nedemokratické nadvlády umožnilo vytvořit moderní evropskou společnost, která je – přes všechny její nedostatky – jasným pokrokem proti nadvládě církví. Islámu jako křesťanství a kterékoli jejich odrůdy.

<http://vyskov.pohled-zleva.cz/clanek/tzv-evropske-hodnoty-neplynou-z-krestanstvi/>

ZÁVĚREM NA ODLEHČENOU

Stojí devadesátiletý stařík před Úřadem vlády a v rukou drží transparent, na kterém je napsáno:

"Děkuji Bohuslavu Sobotkovi a jeho vládě za krásné dětství!"

Vyleze ven mluvčí vlády a povídá:

"Poslouchejte, Když vy jste byl dítě, tak pan Sobotka ještě nebyl na světě!"

"No, tak právě proto za to děkuji!"

(red)

KONEC NENAŽRANOSTI ZDRAVOTNÍCH POJIŠŤOVEN. FILIP ZACHARIAŠ VYZVAL ŘEDITELE VZP K ODCHODU

Médii proběhla informace, že řediteli VZP, Zdeňku Kabátkovi, byla schválena ke královskému měsíčnímu platu odměna ve výši 1,3 mil. Kč.

Za plivanec do tváře všem, kteří doslova prosí pojišťovnu o proplácení léčby pro své těžce nemocné blízké to považuje Filip Zachariaš, předseda OV KSČM Vyškov: „VZP pravidelně odmítá proplácet potřebnou léčbu těžce nemocných pacientů – včetně dětí – a jejímu řediteli jsou vyplaceny k tučnému platu odměny 1,3 milionu? Měl by se stydět a okamžitě odejít! Zdraví není kšeft!“ Komentoval Zachariaš informaci o odměně pro ředitele VZP.

(red)

OV KSČM VYŠKOV

Telefon:
725 646 076

e-mail:
ov.vyskov@kscm.cz

www.vyskov.pohled-
zleva.cz

www.facebook.com/
kscm.vyskov

OV KSČM VYŠKOV
pořádá okresní oslavu



1. MÁJE

pondělí 1. května 2017 od 10.00
Smetanovy sady, Vyškov
prostranství Bombastic klubu
(při nepříznivém počasí v sále klubu)

Hlavní slovo:
Filip ZACHARIAŠ
kandidát KSČM
do Poslanecké
sněmovny
za Vyškovsko



- * Vystoupení mažoretek,
taneční skupiny I.N.D.
a STREET DANCE s Míšou
- * Soutěže pro děti
- * Odpoledne hudebně
doprovodí skupina
ANIMOBAND
- * Galavystoupení
KAREL GOTT REVIVAL MORAVA
- * Občerstvení zajištěno

SETKÁNÍ U ZLATÉHO JELENA 2017

... pojďme si společně připomenout boj našeho lidu proti
nacistům u pomníku J. Jírovského ve Zdánickém lese v

pondělí 8. května 2017 od 10.00

ÚVODNÍ SLOVO:

historik a poslanec KSČM Miroslav GREBENÍČEK, poslanec KSČM Ivo POJEZNÝ,
kandidát KSČM do PS ČR za Vyškovsko Filip ZACHARIAŠ a dalších významných hostů.



AUTOBUSY:

Trasa 1: v 8:15 z Ivanovic na Hané (zastávka Vydos bus) přes Hoštice

Trasa 2: v 8:25 z Vyškova (u podchodu, zast. bus) přes Drnovice, Pístovice, Nemojany,
Tučapy, Rousínov, Dražovice, Letonice

Trasa 3: v 8:30 ze Slavkova (parkoviště B. Němcové) přes Heršpice, Nížkovice, Koberice

Trasa 4: v 9:00 z Bučovic (parkoviště u motelu Arkáda) přes Kloboučky